

[Preben Møller Hansen]

men det har SF ikke levet op til i den sidste periode, tværtimod har SF gang på gang vist, at det ikke lever op til nogen af de ting, som det har lovet vælgerne.

Så er spørgsmålet, hvad useriøst der er i at kræve en folkeafstemning. Vi har samme opfattelse, som man har i Schweiz: når der er nogle afgørende spørgsmål, bør man sende dem ud til folkeafstemning. Jeg kan nævne nogle eksempler: Man vedtager hybridnettet, der koster et milliardbeløb, uden at spørge folket, og man vedtager at bygge en tunnel og en bro, der koster et milliardbeløb, uden at spørge folket, selv om det er dem, der skal betale via skatterne. Hvorfor kunne man ikke lægge det ud til folket, og lade dem diskutere, om de er indstillet på at betale prisen? Lad os få deres svar, det er alt andet lige dem, der skal betale.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når hr. Preben Møller Hansen bringer hybridnettet ind i denne diskussion, så synes jeg virkelig, han er meget langt ude.

SF har ikke lovet vælgerne en ny folkeafstemning. Vi har på et tidspunkt i vore interne diskussioner haft det med som en af de ting, vi opprioriterede, men vi tog det ud efter pakkeafstemningen, hr. Preben Møller Hansen. Det har ikke noget som helst at gøre med Socialdemokratiet, men det har noget at gøre med en ædruelig analyse af, hvilke muligheder vi ville have for at vinde en folkeafstemning. Vi tror ikke på, at vi kan vinde den i øjeblikket. Det er simpelt hen begrundelsen for, at vi har trukket det krav.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg trak hybridnettet ind i billedet, fordi man fra SF's side gav udtryk for, at man ikke skulle have folkeafstemninger i tide og utide, og derfor måtte jeg selvfølgelig sige, at efter vores opfattelse bør man spørge folket. Det er vel en ganske naturlig ting at give udtryk for.

Men til det, som jeg konkretiserede tidligere, kommer en anden kendsgerning om SF. Ud af SF's folketingsgruppe er 24 akademikere; de er totalt fjernet fra den arbejderklasse, der rammes. Det er de akademiske hovedlinjer, der går igen i SF, idet man meget gerne vil ind hos Socialdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af en parlamentarikerkonference.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.

(Fremsat 13/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Forslaget går ud på, at regeringen skal indbyde til en parlamentarikerkonference med det formål at få gjort Østersøen til et atomvåbenfrit område. Jeg undrer mig måske lidt over, at det er en regering, der skal tage initiativet til en parlamentarikerkonference, men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne slå fast, at Østersøens status ikke adskiller sig fra andre havområders. Den største del af Østersøen har status som åbent hav, og det betyder, at her gælder folkerettens regler om fri sejlads og overflyvning. Disse folkerettens almindelige regler kan ikke ændres af de stater, der grænser op til Østersøen, og de kan heller ikke ændres igennem, hvad man måtte beslutte på en parlamentarikerkonference, så derfor ser jeg overhovedet ingen saglig begrundelse for at indkalde til en parlamentarikerkonference.

Lasse Budtz (S):

Socialdemokratiet kan ikke afvise, at der på et eller andet tidspunkt vil være god grund til at

[Lasse Budtz]

indkalde til en politisk konference med repræsentanter for Østersølandene om netop dette spørgsmål, men vi finder ikke, at det er aktuelt nu, bl.a. fordi vi har en nordisk parlamentarisk kommission i arbejde. Vi har også en embedsmandsgruppe, der påstår, at den arbejder, men den gør det i et umådelig langsomt tempo. Ikke desto mindre har vi selv bedt om denne undersøgelse, og derfor må vi naturligvis foreløbig se, hvad gruppen skulle kunne barsele med. Vores forventninger er små, men vi bliver nødt til at vente og se den.

Socialdemokratiet må derfor afvise forslaget.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg skal gøre lige så meget ud af mit svar, som hr. Jørgen Tved har gjort ud af at formulere forslaget, og indskrænke mig til at sige, hvad også hr. Lasse Budtz pegede på, at når vi har en nordisk embedsmandsgruppe i arbejde, forekommer dette forslag utidigt.

Desuden vil vi altså i Det Konservative Folkeparti foretrække at forhandle sådanne ting med vore allierede, før vi sætter os sammen med DDR, Polen og andre.

Endelig for det tredje mener vi nok, at vi med dette forslag er nået ud i det absurde, hvad regionalisering angår.

Pelle Voigt (SF):

SF synes, at et arbejde af den art, som er foreslået i Fælles Kurs' forslag, kan være en vældig god idé. Vi tror, at det meget vel kan blive aktuelt på et tidspunkt at skille spørgsmålet om Østersøen som atomvåbenfrit område ud og få særskilte diskussioner om det.

Det er jo rigtigt, at en parlamentarisk konference ikke kan gøre Østersøen atomvåbenfri. Men en parlamentarisk konference kunne, hvis den blev holdt på det rigtige tidspunkt, og hvis den blev forberedt ordentligt, bidrage til, at Østersøen får en anden status, og det skal naturligvis ske gennem internationale aftaler.

Det har SF tidligere talt for her i Folketinget, ligesom vi har talt for, at man kunne indgå andre nedrustningsaftaler om Østersøområdet, f.eks. om forbud mod bestemte typer konventionelle våben i området.

Det støder naturligvis på den vanskelighed, at når vi f.eks. stiller forslag om, at ubåde skal fjernes fra området, eller at atomvåben skal fjernes fra området – og det er jo især sovjetiske

ubåde og atomvåben, vi snakker om – springer udenrigsministeren hver gang op som en trolldom af en æske og påberåber sig havenes frihed, også fordi USA ynder at foretage militærmanøvrer i området.

Men vi synes, at en parlamentarisk konference kan være en god idé, hvis den er forberedt ordentligt og kommer til at fungere, på samme måde som man i 1989 skal holde en parlamentarisk konference for alle landene omkring Østersøen om de miljøproblemer, der er i området. Det er vigtigt, at parlamentarikere kan mødes og drøfte disse ting og bidrage til at skubbe til deres regeringer for at få fremskridt i denne retning.

Jeg synes derfor, vi skal arbejde grundigt med dette forslag i udvalget. Forslaget er jo ikke særlig omfattende, ej heller særlig omfattende begrundet. Der er ingen tidsfrister, der er ingen forslag til, hvordan man konkret skal gribe diskussionen an, hvilken sammenhæng den skal indgå i i forhold til arbejdet for Norden som atomvåbenfri zone, der jo bl.a. foregår i den nordiske parlamentariske kommission, der er nedsat.

Når nu Fælles Kurs har haft det store arbejde med at fremsætte forslaget, synes jeg, at det ville være fantastisk godt, hvis det var muligt for Fælles Kurs' repræsentant – jeg havde nær sagt undtagelsesvis – at møde frem i udvalget, hvor der skal arbejdes med partiets eget forslag, og deltage i drøftelserne dér for at få afklaret de ting omkring forslaget, der skal afklares, for at vi kan give det en seriøs behandling og hjælpe det på vej.

Vi spørger jo, hver gang der i udvalget behandles forslag fra Fælles Kurs, om det kan være rigtigt, at en repræsentant for Fælles Kurs ikke er inviteret som ordfører for forslagsstillerne til de pågældende forslag, og vi har endnu ikke haft nogen grund til at betvivle, at Fælles Kurs faktisk er blevet inviteret.

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Jørgen Tved, om vi kan regne med, at dette forslag er ment tilstrækkelig alvorligt til, at vi kan få det behandlet med hr. Jørgen Tveds tilstedeværelse i udvalget, sådan at det ikke bare skal hænge på os andre, at vi skal sidde og gætte os til, hvad det er, Fælles Kurs mener med sit forslag, men sådan at vi altså faktisk får et seriøst arbejde, som også Fælles Kurs deltager i. Det ville i så fald i forsvarsudvalgssammenhæng være første

[Pelle Voigt]

gang og et skridt fremad med hensyn til at få behandlet de her ting ordentligt.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg kan tilslutte mig det, udenrigsministeren sagde om afvisning af den foreslåede parlamentarikerkonference, idet jeg stiller spørgsmålet til hr. Jørgen Tved på Fælles Kurs' vegne: Hvorfor i alverden skal man spørge regeringen om at lave en parlamentarikerkonference? Så vidt jeg forstår forfatningen, så er Folketinget en lovgivende forsamling. Hvis Folketinget, parlamentarikerne, har lyst til at lave en konference, behøver man ikke spørge regeringen. Man skal have flertal i Folketinget for at lave denne konference, men det vedkommer ikke regeringen. Hvis regeringen laver en konference, så er det på regeringsplan, og så kan man spørge parlamentarikerne om at deltage. Men hvis der havde været noget krudt i de her Fælles Kurs-folk, så havde de overhovedet ikke spurgt regeringen. Men skal man spørge nogen, så skal man spørge, om kan få flertal i Folketinget.

Personlig er jeg selvfølgelig meget interesseret i Østersøproblematikken, og jeg kan da oplyse hr. Jørgen Tved om, at der kun er ét land, der er ansvarlig for, at der findes atomvåben i Østersøen, og det lands parlamentarikere har vist ikke nogen særlig selvstændig mening. Men hvis hr. Jørgen Tved kunne medvirke til, at man kunne få et møde med Sovjetunionens parlamentarikere om at få disse atomubåde væk fra Østersøen, synes jeg, at der ville være meget mere perspektiv i det.

Så vidt jeg ved, er der kun konstateret én ubåd med atomvåben om bord i svensk farvand, og det var tilfældigvis en russisk. Den sejlede forbi Christiansø og ramte jo ikke Bornholm, det var et held.

Men jeg synes, man skal kalde tingene, hvad de er. En parlamentarikerkonference spørger man ikke regeringen om. Kan man få flertal i Folketinget, så er det en anden sag, men det er ikke regeringens opgave.

Vi afviser dette forslag på linje med, hvad udenrigsministeren har sagt.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil gerne spørge hr. Niels Anker Kofoed, om han kan give en fornuftig begrundelse for, at han spørger, om hr. Jørgen Tved og Fælles

Kurs skulle kunne få den sovjetiske regering til at gå med til noget sådant. Vi har ingen kontakter med den sovjetiske regering eller den amerikanske regering. Vi er som tidligere sagt et dansk parti.

Men regeringen har nogle andre muligheder, og derfor stiller vi spørgsmålet til regeringen.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg har ikke sagt noget som helst om eller insinueret, at Fælles Kurs har særlige forbindelser med de russiske parlamentarikere. Vi kan sagtens få formidlet en kontakt med de sovjetiske parlamentarikere, men jeg synes, at hr. Preben Møller Hansen – som den dygtige debattør og argumentator han er – har det i sig, der skal til for at overbevise disse sovjetiske kolleger om det gode i forslaget. Jeg synes, det er et godt initiativ, I tager, men tag og få fat i vore kolleger i det sovjetiske system.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil gerne takke hr. Niels Anker Kofoed, fordi han anerkender, at jeg er en dygtig debattør.

Jørgen Estrup (RV):

Flere af de andre ordførere har allerede været inde på det arbejde, der foregår omkring en atomvåbenfri zone, og det vil jeg gerne starte med at henvise til. I øvrigt vil jeg gerne henvise til, at Folketinget så sent som den 10. december vedtog en dagsorden, hvori man bekræfter ønsket om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone, der ved en tillægsaftale også omfatter Østersøen. Dette arbejde er i fuld gang, og derfor ser vi fra radikal side ikke nogen som helst grund til at gå ind i nogen drøftelse af dette forslag.

Man kunne også sige, at hvis forslagsstillerne havde ønsket, at der skulle være en seriøs debat, havde det måske været fornuftigt at forklare os, hvorfor dette forslag kunne være rimeligt i øjeblikket, og hvad der specielt begrundede det. Det har man altså ikke ønsket, og derfor må jeg gå ud fra, at det primært skyldes et ønske om at få lidt presseomtale på det.

Bollmann (CD):

Både udenrigsministeren og flere ordførere

[Bollmann]

har på udmærket vis argumenteret for, at forslaget her er fuldstændig overflødigt. Det er synspunkter, som vi også i CD kan tilslutte os.

Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at uanset hvilke initiativer Danmark forsøger sig med i retning af at sikre nedrustning og afspænding, er det lige så ubetydeligt, som når en mus går ud på en bro og forsøger at få den til at gungre. Først når elefanterne kommer ud på broen, kan der for alvor gungres. Danmark kan så selvfølgelig vælge at løbe med som musen og give indtryk af, at det er os, som gungrer.

De faktiske forhold er, at det sidste topmøde mellem USA's præsident, Ronald Reagan, og partichef Gorbatsjov har betydet mere for verdensfreden end samtlige fredsmøder, påskemarch, Kvinder for Fred, Next Stop Nevada, løbesedler og dagsordener vedtaget i Folketinget. Hvad Danmark eller et flertal her i Tinget mener om nedrustning og afspænding mellem supermagterne, kan kun bruges som billig propaganda over for venstrefløjens naive vælgere. Supermagterne har atomvåbnene og bestemmer selv, hvornår de skal opstilles og fjernes.

Det er jo specielt Socialdemokratiet, der har ændret situationen her i Folketinget gennem en voldsom anti-NATO-politik siden 1982, og de har da også formået at få rosende artikler i bladet Pravda af den indsats, som Socialdemokratiet har gjort. Man kunne fristes til at spørge, hvorfor de artikler bliver skrevet; det er jo nok ikke, fordi Kreml mener, at det danske Socialdemokrati har fundet de vises sten, men alene fordi man på den måde ønsker at svække det i forvejen svageste led i NATO-kæden, nemlig det i forvejen forsvarsvækkede Danmark. For Sovjetunionen har det sikkert været en fryd at se, hvordan villige danske politikere har ladet sig bruge i en anti-NATO-propaganda, som efter vores mening har gjort Danmark til en absolut utroværdig NATO-partner.

Alle de naive planer om atomvåbenfrit Norden, atomvåbenfrit Balkan og atomvåbenfrit Centraleuropa osv. osv. er teoretiske planer udtænkt af kystbanesocialister uden tilstrækkelig fodfæste i virkeligheden. Der kommer ikke et eneste nedrustningsinitiativ, medmindre USA og Sovjetunionen er enige om nedrustningen. Sådan er kendsgerningerne, og derudfra ønsker Fremskridtspartiet at det danske Folketing skal handle.

Forslaget fra Fælles Kurs om en Østersøkonference, der skulle bane vej for et atomvåbenfrit Østersøområde, er også efter vores mening absolut naivt, for hvem er de eneste, der har opstillet atomvåben i Østersøområdet? Ja, det er de kommunistiske Østlande. Der er ikke stationeret eller opsat NATO-atomvåben i Østersøområdet, og derfor vil virkeliggørelsen af Østersøen som atomvåbenfrit område betyde en ensidig nedrustning fra Sovjetunionens side. Og godt nok tror vi, at danske kommunister har gode kontakter til Sovjetunionen, men at tro, at man skulle kunne formå den russiske bjørn til et sådant træk, er efter vores mening alt, alt for naivt.

Vi betvivler også bemærkningerne i forslaget om, at alle Østersølandene vil være med til det her initiativ. Vi tror f.eks. ikke på, at Vesttyskland fra regeringsside har formuleret et sådant ønske.

Vi mener, at ethvert freds- og nedrustningsinitiativ skal komme gennem forhandlinger mellem Sovjetunionen og USA, hvis det skal have nogen mening, og hvis det skal have nogen chance for at blive opfyldt, og derfor afviser vi forslaget fra Fælles Kurs.

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil da takke de ordførere, som har givet udtryk for forståelse for det forslag, som vi har fremsat, selv om det måske ikke var så helhjerteret og det ikke var de mange, der gav udtryk for fornuft, heller ikke i denne sag.

Men for dem, der har haft lidt vanskeligt ved at læse forslaget eller forstå, hvad der står i det – og som jeg ofte har sagt, kan universiteter jo ødelægge selv de bedst begavede – står der altså i al sin enkelhed, at forslaget går på en parlamentarikerkonference, der skal diskutere, hvordan man kan få gjort Østersøen til et atomfrit område. Det skulle være så klart og tydeligt, at man skulle kunne forstå det, selv om man har gået på universitet i mange år.

At sætte sig ned og diskutere nogle af de problemer, der brænder på, er vel egentlig en ganske god måde at gribe tingene an på, og der er ofte fra forskellig side givet udtryk for, at det er nødvendigt med forhandlinger, og at man snakker om tingene frem for at gå til yderligheder.

Vi synes, at de signaler, der bl.a. også er kommet fra Sovjetunionen i denne sag, giver for-

[Jørgen Tved]

håbninger om, at en samtale, eller måske flere, kunne føre til det fornuftige, at Østersøstaterne for deres eget vedkommende erklærede, at de ville medvirke til at gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område.

Vi har ikke sat nogen tidsramme for, hvornår konferencen skulle afholdes. Vi forestiller os, at den skal forberedes grundigt. Vi ved jo, hvor svært vores egen udenrigsminister har det med at være i Danmark, og vi forestiller os faktisk, at også andre landes udenrigsministre, regeringsdeltagere, parlamentarikere osv. måske har en kalender, der er ret så optaget for de nærmeste 14 dage eller ½ år for den sags skyld. Vi er altså indstillet på, at skal sådan en konference afholdes – og det mener vi der er gode grunde til – skal den naturligvis også forberedes ordentligt, således at de parlamentarikere, som man ønsker at komme til at snakke med, har muligheder for at være til stede. Derfor er der af gode grunde ikke sat dato og klokkeslæt på, hvornår vi ønsker denne parlamentarikerkonference.

Vi var ikke så overrasket over, at de borgerlige siger, at det kan de ikke medvirke til, for det kan ikke nytte noget, og vi må først snakke med vore allierede. Ja, den konservative ordfører sagde, det var absurd at afholde en sådan konference, og det er det jo at snakke med alle andre end NATO-partnerne efter De Konservatives opfattelse åbenbart.

Vi har en anden opfattelse af tingene. Vi synes, det er vigtigt, at vi diskuterer og snakker med vores naboer. Der har jo lige været forhandlinger om miljøet Østersølandene imellem, og hvorfor ikke følge sådan nogle initiativer op, så det også kommer til at dreje sig om det mest vitale for os alle sammen, nemlig at bevare livet – og få gjort Østersøområdet til den første plet, hvor man kunne sige: Her er fred og ingen fare, her er ingen atomvåben. Hvorfor ikke prøve at diskutere med vore naboer frem for at afvise med, at først skal vi over Washington og få at vide, om vi nu må få lov. Vi synes altså, der var meget god grund til at tage sådan nogle ting op.

Så siger den socialdemokratiske ordfører, at det ikke er aktuelt lige nu. Jamen vil der egentlig komme noget tidspunkt, hvor man kunne få hr. Lasse Budtz til at acceptere, at nu var tidspunktet inde til at diskutere sådan nogle ting? Er han og Socialdemokratiet ikke også bundet

af NATO på en sådan måde, at det vil være vanskeligt for dem at gå med til sådanne konferencer, uden at de først har fået ridefogdens gode stempel, altså uden at de først har spurgt i NATO-hovedkvarteret?

Jo, tidspunktet er godt nu – men det er naturligvis også godt efter en forberedelse – for det er nu, vi modtager de mange signaler om fred og afspænding og også om, at man skal gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område. Det drejer sig vel om at gribe fat, når mulighederne er der. Når signalerne kommer, bør man modtage dem og sige: o.k., hvis I mener noget med disse signaler, så lad os sætte os ned og snakke om tingene og se, hvor meget det har på sig.

Hvis ikke, så kan der være god grund til at gå ud og sige til befolkningen, at der altså ikke var noget hold i det, I sagde om, at I ville medvirke til at gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område. Lad os da prøve at gribe tingene, når de er der, i stedet for bare koldt at afvise tingene og så lade dem køre.

Den positive modtagelse, som forslaget fik fra SF, siger jeg tak for, og vi er naturligvis indstillet på også at deltage i udvalgsarbejdet, hvis det kan lade sig gøre. Jeg skulle faktisk nu sidde i et andet udvalg, hvor et af mine egne forslag behandles, men som Folketingets arbejde er tilrettelagt, tilstræber man åbenbart, at færrest mulige medlemmer skal have den bedst mulige undskyldning for at være her i salen. Man sørger for, at et eller to udvalgs møder bliver afholdt, og så kan resten af forsamlingen sige: Jeg deltog i udvalgs mødet – det er der vel kun en snes stykker der gør – men så kan man altså bruge det som undskyldning.

Hvis Folketingets arbejde blev tilrettelagt, som det burde, så medlemmerne havde mulighed for at deltage i debatterne her i salen og man holdt udvalgs møderne på tidspunkter, hvor der ikke var møde i salen, så skulle samtlige Fælles Kurs-medlemmer med liv og lyst deltage i arbejdet også i udvalgene. Mulighederne er som sagt stærkt begrænsede; når vi ikke har deltaget i udvalgsarbejdet samtidig med, at der er møde i salen, så skyldes det, at vi prioriterer det her ret så højt. Men hr. Pelle Voigt har jo muligheder for at påvirke SF's medlem af præsident til en bedre tilrettelæggelse af Folketingets arbejde.

Vi har altså ikke noget imod at deltage også i udvalgsbehandlingen af forslaget. Vi vil bare have de fysiske muligheder for at gøre det.

[Jørgen Tved]

Jeg bemærkede noget mærkeligt ved hr. Niels Anker Kofoed fra Venstre. Han gik op og afviste forslaget i første omgang, men senere kom der en kort ordveksling, og da kom han til at sige, at han syntes, det var et godt forslag. Jeg er lidt forundret over, at man kan afvise et godt forslag; det er da lidt tosset efter den måde, som jeg har lært at regne på.

Nu er det rigtigt, som hr. Niels Anker Kofoed sagde, at han har særlige interesser i Østersøområdet, og derfor vil jeg da spørge hr. Niels Anker Kofoed, om ikke det var en overvejelse værd, at han aktivt gik ind og sørgede for, at denne konference blev afholdt. Jeg vil da godt opfordre hr. Niels Anker Kofoed til at arbejde for det forslag, som han syntes var så godt. Det ville være rigtig rart, om vi kunne møde hr. Niels Anker Kofoed til en sådan parlamentarikerkonference og diskutere fred og afrustning også i Østersøområdet.

Som sagt håber jeg, at udvalgsbehandlingen – og uanset om vi har tid til at være der eller ej, så er det ikke, fordi vi ikke ønsker det, så er det, fordi Folketingets arbejde er tilrettelagt helt tosset – fører til, at der kommer en sådan konference, og at man giver sig god tid til at forberede den. Man skal snakke med hinanden frem for at slås med hinanden. Det er efter vores opfattelse den bedste måde at løse problemerne på.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne takke hr. Jørgen Tved for hans tilsagn om, at Fælles Kurs nu for første gang ved behandlingen af et af partiets forslag vil vise sig i Forsvarsudvalget for at forklare de øvrige medlemmer, hvad det går ud på, og få skabt mulighed for, at det bliver behandlet ordentligt, men jeg synes, det er lidt ynkeligt, at hr. Jørgen Tved står her og fortæller, at det er den dårlige arbejdstilrettelæggelse i Folketinget, der gør, at man ikke har haft kræfter til at udøve den indsats.

Der er faktisk 4 medlemmer i Fælles Kurs' folketingsgruppe, mig bekendt, og det kan jo ikke være sådan, at samtlige disse 4 medlemmer ustandselig sidder i udvalgs møder rundt omkring i huset. Så skulle jeg være meget dårligt informeret. Det er et spørgsmål, hr. Jørgen Tved, om at prioritere sin tid og passe sit arbejde på en seriøs og ordentlig måde.

Når jeg sagde de ting, jeg gjorde, så er det altså også et udtryk for, at hvis hr. Jørgen Tved og Fælles Kurs vil have Folketinget til at tage partiets forslag alvorligt, så må man gøre sig den ulejlighed at prioritere sine kræfter på en sådan måde, at man kan være til stede, når de behandles. Det kan godt være, det er morsommere for Fælles Kurs' medlemmer at sidde her i salen alle fire og lytte til de debatter, der foregår. I de andre partier er man altså nødt til for at få sine forslag seriøst behandlet – og det foregår jo faktisk i folketingsudvalgene – at gøre det på den måde, at man lader ordføreren være til stede og lader de øvrige medlemmer passe udvalgsarbejdet. Jeg synes, at i stedet for at ændre hele Folketingets arbejds gang – formentlig til det ringere, så der kommer ringere resultater ud af det – så kunne Fælles Kurs udvise den selvdisciplin at tage sine forslag tilstrækkelig højtideligt til at komme og arbejde med dem dér, hvor arbejdet skal foregå.

Men jeg er glad for, at hr. Jørgen Tved har sagt, at det nu skal ske med det foreliggende forslag som udgangspunkt. Det glæder vi os meget til.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg føler, vi bevæger os lidt langt væk fra Østersøen, som er emnet for beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Ja, der kan jo altid komme lidt bølgeskulp, men jeg skal da, for at det også er bukket, jeg havde nær sagt i Anders And for hr. Pelle Voigt, gøre opmærksom på, at jeg faktisk nu skulle være i et udvalg, hvor et af mine forslag behandles. Jeg tror godt, hr. Pelle Voigt kan forstå, at selv vi i Fælles Kurs ikke kan være to steder på én gang. Et af vore medlemmer deltager i et udvalgsarbejde, de andre sidder derhenne, så hvis hr. Pelle Voigt vågner en lille smule op, så kan han altså finde vore medlemmer og som regel her i salen.

Men jeg kunne jo så sige til dem, der betvivler de oplysninger, jeg giver, at de kan gå ned og tælle personøgerne ved indgangen til folketingssalen. Så kan man se, hvor mange der tager deres arbejde seriøst her i Folketinget og opholder sig i et udvalg eller her i salen eksempelvis. »Bipperne« sidder dernede, og dér kan

[Jørgen Tved]

man se, hvor mange medlemmer der overhovedet er i huset.

Jeg har sagt, at jeg godt vil deltage i udvalgsarbejdet om dette forslag, og det vil jeg, såfremt jeg ikke har andre opgaver her i salen, og jeg tror, at selv hr. Pelle Voigt vil forstå, at mere end ét sted ad gangen kan man altså ikke være.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg tror, at alle tilstedeværende i dette store rum er klar over, hvor usandfærdigt det er, som hr. Jørgen Tved har sagt. Der sidder ikke én eneste repræsentant for Fælles Kurs nu derude.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må igen bede om, at man holder sig til emnet for beslutningsforslaget. Det er ikke et spørgsmål om forretningsordenen.

Der er en kort bemærkning, og derefter er der ikke flere bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu havde jeg lige set min partiformand sidde og underholde sig med hr. Lasse Budtz, men han er åbenbart lige gået ud ad døren. O.k., han er der ikke i dette øjeblik, men han har jo lige været her. Hr. Lasse Budtz sad og underholdt sig med ham.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om Tyrkiets medlemskab af EF.

Af Berlau (FK) og Jørgen Tved (FK).
(Fremsat 15/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Forslaget går ud på, at regeringen skal modvirke behandlingen af Tyrkiets ansøgning om medlemskab af EF, og jeg vil ganske kort gøre rede for, hvad der egentlig er sket med hensyn til Tyrkiets ansøgning.

Vi fik en officiel ansøgning fra Tyrkiet den 14. april sidste år om medlemskab af EF, og i samme måned besluttede EF's Ministerråd så at behandle den ansøgning efter helt den samme procedure som tidligere ansøgninger, det vil sige, at man sender ansøgningen videre til EF-Kommissionen, så den kan komme med en udtalelse. Kommissionen har indledt sit arbejde for at kunne afgive sådan en udtalelse, og det var en ren procedurebeslutning.

Drøftelserne om, hvorvidt Tyrkiet opfylder kravene for medlemskab af EF, vil først finde sted, når Kommissionens udtalelse foreligger, og man må regne med, at det kommer til at tage ganske lang tid. For øvrigt skal Europa-Parlamentet også komme med en udtalelse til den tid.

Det har altså ret lange udsigter med en substansbehandling af den tyrkiske ansøgning. Der kan tænkes at ske mangt og meget såvel internt i Tyrkiet og i EF som i relationerne imellem EF og Tyrkiet, inden vi når så vidt. Hertil kommer, at regeringen, når den tyrkiske ansøgning skal substansbehandles i EF's Ministerråd, i overensstemmelse med sædvanlig praksis vil forelægge sagen for Folketingets partier i Markedsudvalget. Så jeg ser ingen grund til, at Tinget skal spille sin tid med en drøftelse af det forslag, Fælles Kurs har fremsat her.

Lasse Budtz (S):

Når et land ansøger om at blive medlem af EF, behandles ansøgningen naturligvis på anstændig og høflig og venlig måde, og det manglede bare andet. Jeg synes, ministeren har ret i, at vi anstændigvis må vente, til de relevante organer har udtalt sig. Jeg har ikke noget imod at